

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/39/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414209577
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6414209577.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky G. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX X. Y., zastúpená JUDr. Petrom Rybárom, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Košice, Kuzmányho 29, proti odporcovi POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, odd.: Sro, vložka č. 23636/B, o návrhu navrhovateľky na zaplatenie 2.724,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10C 126/2014-26 zo dňa 22.10.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť uhradiť navrhovateľke sumu 2.724,- Eur s 8,15% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.724,- Eur od 26.07.2014 do zaplatenia, ako aj trovy právneho zastúpenia v sume 5.015,14 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľky, č. účtu: XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia pod následkom výkonu rozhodnutia. Rozhodnutie odôvodnil tým, že pokiaľ sa navrhovateľka domáhala voči odporcovi zaplatenia 2.724,- Eur z titulu bezdôvodného obohatenia na strane odporcu a z dôvodu, že bola navrhovateľka zo strany odporcu uvedená do omylu (predložením absolútne neplatnej zmluvy v časti úrokov a poplatku) a uhradila na jeho účet podľa zmluvy sumu vo výške 3.524,- Eur, pričom navrhovateľke bola zo strany odporcu poskytnutá finančná čiastka na základe zmluvy o úvere zo dňa 23.06.2010 vo výške 800,- Eur. V rozsahu sumy 2.724,- Eur došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu. Následne v odôvodnení citoval ustanovenia § 39, § 41, § 52, § 53, § 54 Občianskeho zákonníka, ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ust. § 451 a § 456 Občianskeho zákonníka a uviedol, že mal súd preukázané, že odporca sa svojim konaním dopustil porušenia zmluvného záväzku, ako aj zákonného záväzku v zmysle hore citovaných zákonných ustanovení. Súd pri zistenej výške uplatneného nároku kvalifikoval návrh navrhovateľky v tejto časti ako dôvodný a tomuto vyhovel. Následne citoval ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k omeškaniu s plnením peňažného dlhu a uviedol, že vzhľadom na toto zákonné ustanovenie kvalifikoval súd i v tejto časti návrh ako dôvodný a priznal navrhovateľke uplatnený úrok z omeškania.

Voči tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca, v ktorom namietal, že už v konaní pred prvostupňovým súdom namietal prekážku res iudicata, pričom súd sa namietanou existenciou prekážky veci rozhodnutej vôbec nezaoberal. Poukázal na to, že sa odporca nemohol bezdôvodne obohatiť prijatím plnenia, na ktoré bola navrhovateľka zaviazaná právoplatným rozhodcovským rozsudkom sp. zn. SR 08239/11 vydaným Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. Poukázal na to, že rozhodcovský rozsudok možno napadnúť v lehote a z dôvodov taxatívne určených v § 20 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, pričom rozhodcovský rozsudok navrhovateľkou napadnutý nebol. Odporca disponuje právoplatným rozhodnutím Stáleho rozhodcovského súdu, ktoré je potrebné postaviť na úroveň rozsudku vydávaného v konaní vednom na všeobecných súdoch. Odporca má za to, že nie je naplnený dôvod, t. j. čiastočná

neplatnosť zmluvy o úvere na priznanie bezdôvodného obohatenia s poukazom na rozhodcovský rozsudok. Čo sa týka rozhodovania súdu o určenie platnosti zmluvy o úvere, je tu prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Keďže navrhovateľka plnila to, na čo bola zaviazaná právoplatným rozsudkom, nešlo o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu u odporcu, prípadne plnením z neplatného právneho úkonu, či plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. V tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/79/2011. Pre vznik bezdôvodného obohatenia nie je splnený žiaden zákonom stanovený predpoklad, ktorý sa pre vznik bezdôvodného obohatenia obligatórne vyžaduje. Uviedol, že zmluva, ktorú uzatvoril odporca ako veriteľ s navrhovateľkou ako dlžníčkou, nemá charakter spotrebiteľskej zmluvy a teda nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, z čoho logicky vyplýva, že takáto zmluva nemusí obsahovať údaj o RPMN. Odporca mal nárok nielen na vrátenie istiny, ale aj všetkých poplatkov, ktoré boli dohodnuté v zmluve o úvere. Rozsudok okresného súdu považuje za nepreskúmateľný, keďže odôvodnenie rozsudku nespĺňa zákonom stanovené podmienky v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia bráni účastníkovi účinne sa brániť, čo možno považovať za odňatie možnosti konať účastníkovi pred súdom v zmysle § 221 ods. 1, písm. f) O.s.p. Vo vzťahu k trovám konania namietol výšku trov právneho zastúpenia, keď odporca bol výrokom rozsudku zaviazaný na úhradu trov právneho zastúpenia vo výške 5.015,14 Eur, čo je v rozpore s odôvodnením predmetného rozsudku, kde boli trovy právneho zastúpenia vyčíslené sumou 515,14 Eur. Je zrejmé, že došlo k chybe v písaní. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh navrhovateľky zamietne, resp. aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že navrhovateľka v tomto právnom vzťahu tak, ako to už uviedla, vystupuje ako spotrebiteľka, a preto je nevyhnutné aplikovať na tento vzťah ustanovenia poskytujúce jej čo najvyššiu ochranu ako slabšej zmluvnej strane. Ďalej sa vyjadrovala k povinnosti exekučného súdu ex offa skúmať, či predmetný rozhodcovský rozsudok je spôsobilým exekučným titulom. Poukázala na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo vzťahu k oprávnenosti exekučného súdu skúmať ex offa platnosť rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi účastníkmi zmluvného vzťahu. Ďalej uviedla, že má za to, že odvolaním napadnuté rozhodnutie je dostatočne odôvodnené, nebráni účastníkovi účinne sa brániť pred súdom, a teda odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2, písm. a) O.s.p. nie je možné v tomto prípade aplikovať. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Uplatnila náhradu trov konania za vyjadrenie k odvolaniu, spolu vo výške 119,60 Eur.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu v zmysle § 221 ods. 1, písm. h) a f) O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je potrebné zrušiť z dôvodu, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a postupom súdu odňal účastníkovi konania na strane odporcu možnosť konať pred súdom. Odvolací súd uvádza, že je potrebné prisvedčiť predovšetkým námietke odporcu v odvolaní, že rozsudok prvostupňového súdu trpí vadou nepreskúmateľnosti a nie je vypracovaný v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., keďže z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné ustáliť, akými úvahami sa súd pri rozhodnutí vo veci samej riadil, ktoré právne významné skutočnosti považoval za dôvodné a ktoré nie, pričom v odôvodnení rozhodnutia je nedostatočne uvedený aj skutkový stav veci. Odvolací súd poukazuje na to, že písomné vyhotovenie rozsudku sa skladá z úvodnej časti, výrokovej časti, odôvodnenia a poučenia. Hoci rozsudok okresného súdu obsahuje všetky štyri časti, odvolací súd poukazuje na to, že je nepreskúmateľný. Štruktúra odôvodnenia rozsudku musí byť vždy v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ust. § 157 ods. 2 O.s.p., dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutia účastníkom konania dovoľuje posúdiť, ako súd ich vec vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy, akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie rozsudku je veľmi významnou časťou rozsudku, a to z hľadiska jeho presvedčivosti logickej konzistentnosti a preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia. Poradie obsiahnuté v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., to je poradie skutočností a tvrdení uvádzaných v odôvodnení súdneho rozhodnutia, je pre súd záväzná, pričom odôvodnenie rozhodnutia musí obsahovať

všetky údaje v zmysle citovaného ustanovenia. Okresný súd pri vypracovávaní rozhodnutia čo sa týka jeho odôvodnenia sa dôsledne ust. § 157 ods. 2 O.s.p. neriadil a podľa neho nepostupoval. Žiadnym spôsobom neuviedol skutočnosti, ktoré považuje za preukázané a ktoré nie, nezhrnul vykonanú dôkaznú situáciu a odôvodnenie rozhodnutia neobsahuje právne posúdenie veci; pokiaľ v odôvodnení rozhodnutia citoval viaceré ustanovenia zákonov, v odôvodnení žiadnym spôsobom súd neuviedol, ako jednotlivé právne normy na daný stav aplikoval a ako ich v intenciách súdnej veci súd interpretoval. Práve z týchto dôvodov rozhodnutie okresného súdu trpí vadou nepreskúmateľnosti. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym spôsobom sa nevyjadril, či sa zaoberal, a ak áno, s akým výsledkom, k odporcom vznášanej námietke res iudicata s poukazom na existenciu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08239/11, pričom v tomto smere nemal dostatočne zistený ani skutkový stav, keďže obsahom spisu je len rozsudok tohto súdu bez toho, aby bolo zrejmé, či tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Žiadnym spôsobom sa nevysporiadal ani s námietkami odporcu, že zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 23.06.2010 nemá charakter spotrebiteľskej zmluvy, okrem toho odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 22.10.2014 nevyplýva, aké dokazovanie vlastne súd vo veci vykonal. Treba prísvedčiť aj námietke odporcu, že vo výroku rozsudku výška trov konania nekorešponduje odôvodneniu rozhodnutia, pričom odvolaciemu súdu sa javí, že sa vo vzťahu k sume trov konania, ktorá je uvedená vo výroku rozsudku, jedná o chybu pri písaní. Odvolací súd na záver ešte zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia rešpektujúc ust. § 157 ods. 2 O.s.p. musí obsahovať skutočnosti, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie súdu, a to základnú myšlienkovú líniu, ktorou sa súd riadil, keď dospel k záverom uvedeným v rozhodnutí. Formulačne má byť odôvodnenie rozhodnutia dostatočne pochopiteľné pre účastníkov konania a musí byť natoľko presvedčivé, aby odôvodňovalo záver uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia. Nevyhnutnou súčasťou takéhoto postupu súdu je povinnosť zaoberať sa tými námietkami účastníkov, ktoré sú relevantné vzhľadom na prijaté rozhodnutie súdu a uviesť argumenty, ktoré súd viedli v súvislosti s uvedenými námietkami k právnemu vyjadreniu vo výroku rozhodnutia. Napadnutý rozsudok okresného súdu takéto náležitosti nespĺňa. Vzhľadom na uvedené ani odvolací súd nemôže posúdiť, na základe akých úvah, akého zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia veci dospel prvostupňový súd k rozhodnutiu tak, ako je toto uvedené vo výrokovej časti rozsudku prvostupňového súdu. Odvolací súd nemôže posúdiť, či prvostupňový súd postupoval správne, pretože nevie, z akých skutočností okresný súd vychádzal, akými právnymi úvahami sa riadil. Písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, ktorá skutočnosť zakladá dôvod pre zrušenie rozhodnutia v zmysle § 221 ods. 1, písm. f) O.s.p. V súdnej veci však existuje aj dôvod pre zrušenie rozsudku v zmysle § 221 ods. 1, písm. h) O.s.p., keďže tak ako je už uvedené vyššie súd nedostatočne zistil skutkový stav, pričom zo zápisnice z pojednávania nie je ani zrejmé, v akom rozsahu a aké dokazovanie súd vykonal.

V ďalšom konaní prvostupňový súd vykoná dokazovanie v súlade s ust. § 129 O.s.p., zistí či rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu je právoplatný, vysporiada sa v odôvodnení svojho rozhodnutia so všetkými podstatnými námietkami odporcu uvedenými už v priebehu prvostupňového konania, t. j. existenciou prekážky veci rozsúdenej, s námietkou, že zmluvný vzťah vzniknutý medzi účastníkmi konania na základe zmluvy o úvere nemožno podriať ustanoveniam zákona č. 129/2010 Z. z. a že táto zmluva nemá spotrebiteľský charakter. Následne prvostupňový súd vo veci znova rozhodne, pričom bude venovať náležitú pozornosť aj výpočtu trov konania.

V zmysle § 224 ods. 3 O.s.p. o náhrade trov konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí vo veci.

Rozhodnutie senát krajského súdu prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.